Brigadirji gozdnih brigad nam pišejo . . .

Desetine Prve ptujske brigade tekmujejo

Marenberg, 8. junija 1949.

Naša Prva ptujska frontna brigada se je nastanila v Marenbergu. Takoj drugi dan po prihodu smo krenili na delo v pohorske gozdove, da bi začeli bitko za izpolnitev gozdarskega plana. Prvi dan smo bili pri delu še precej neokretni, vendar smo ves dan razpravljali o tem, kdo bo prvi dosegel in presegel normo. Posebno mnogo smo o tem razpravljali pri večerji. Drugega ni bilo slišati kot ugibanje, kako bomo naslednji dan delali in kakšne uspehe bomo dosegli. Desetina tov. Gerloviča je napovedala vsem ostalim skupinam naše brigade tekmovanje.

Najboljši moramo biti, smo si dejali zvečer, ker smo napovedali tekmovanje. Sklenili smo, da bomo naslednje jutro zgodaj odšli na delo. Brigadni radio je še poltiho igral, ko smo polegli. Ob štirih zjutraj pa smo bili že vsi na nogah. Nemudoma smo se odpravili na naše sečišče. Med potjo in pri delu nam marsikatero smešno pove tov. Kukec iz Ormoža, kateremu takih nikdar ne zmanjka. Ob šestih, ko so prihajale druge desetine na delo, smo na obrazu brigadirja desetine tov. Kupčiča brali nekoliko zavidanja. »Posekali nas bodo danes«, so mislili brigadirji. Naša desetina je sklenila, na vsak način osvojiti prehodno zastavico, ki jo je podarila Organizacija AFŽ iz Marenberga za najboljšo desetino. Brigadirji naše desetine so vložili vse sile, da bi zastavico osvojili. Drugo jutro, ko je komandant brigade sporočil rezultat tekmovanja, se nam je stisnilo srce od veselja. Osvojili smo zastavico, ker smo presegli normo za 25%.

To je bil ja našo desetino najbolj svečan dan. Prehodno zastavico smo s ponosom nesli s seboj na delo. Postala je še večja vzpodbuda za delo in nadaljnje tekmovanje. Naslednje dni so se odlikovale tudi druge desetine. Mi smo pa ponovno napovedali tekmovanje v vseh ozirih: kdo bo največ posekal, kdo bo lepše obdelal les, skratka: kdo bo kvalitativno in kvantitativno bolje delal. Takšna je borba naših brigad, ki bijejo bitko za naš gospodarski plan po vsej Jugoslaviji. Zavedamo se, da delamo za našo petletko, domovino in Tita.

Čeprav nas ovirajo imperialistične in blatijo države ljudskih demokracij, da prehajamo k imperialistom, mi gradimo in s prostovoljnim delom pobijamo klevete. Zvesti smo načelom Marksa, Engelsa, Lenina ter pod vodstvom naše Partije in tov. Tita korakamo v boljšo bodočnost naših narodov.

Naj živi naš veliki vodja v borbi in v miru, naš ljubljeni maršal Tito!

Naj živi naš gozdarski plan!

Brigadirji Prve ptujske frontne brigade, Marenberg.

Osojnikova brigada dela na vrhu Uršlje gore

Guštanj, 8. junija 1949. Prve dni dela v brigadi smo imeli nekoliko preglavic, ker nismo bili vajeni gozdnemu delu. Toda hitro smo se privadili in zdaj presegamo normo stalno za okrog 30%. Desetine so napovedale medsebojno tekmovanje. Takoj potem so se uspehi dela še veliko povečali. V prvi desetini sta se najbolj izkazala tovariša Petrovič Mirko in Vrbančič Franc, ki sta v enem dnevu pripravila 10 prost. metrov lesa in s tem daleč presegla normo. V skupini, ki jo vodi tov. Kostanjevec, so po uspehih najboljši tovariši: Strmšak Franc, Kokol Jože in Kranjc Franc, ki je, čeprav najstarejši v brigadi, pri delu zelo spreten.

Skupina Žukovič Franca je bila v zadnjih dneh najboljša v naši brigadi. K temu sta veliko pomogla predvsem tovariša Svenšek Anton in Kovačič Janez. Ena skupina iz naše brigade dela v papirnici. Ta skupina se je v delu znašla takoj po prihodu. Sedaj stalno presega normo za 150 odstotkov.

Prostega časa v brigadi ne zapravljamo. Že nekaj dni po prihodu smo začeli tudi s kulturno prosvetnim delom. Večerne ure so v brigadi zelo zanimive.

Brigadirji so vedno vedro razpoloženi, pri delu in v prostem času. Vsakodnevni uspehi nas podžigajo k še večjemu delovnemu navdušenju. Na vsa nasprotovanja, ovire in klevete odgovarjajo kubiki lesa, vsak dan večji in v njih vloženo zavestno delo. To delo bo končno prepričalo vse, ki dvomijo v našo graditev socializma, da smo mi pod vodstvom naše Partije in tov. Tita na pravi poti.

Vsi vložimo vse svoje sile za izvedbo naše petletke!

Naj živi naš CK KPJ s tov. Titom na čelu!

Horvat Franc
brigadir Osojnikove brigade, Guštanj

Saboterji gospodarskega plana pred sodiščem

Okrajno sodišče v Ptuju je v zadnjih dneh razpravljalo in obsodilo zopet nekaj ljudi, ki jim niso nič mar njihove obveznosti do skupnosti, ki jim jih nalaga njihovo premoženje. Pred očmi imajo samo svoje ozko sebične interese, nočejo razumeti dejstva, da proizvodna sredstva, ki jih posedujejo, ne morejo biti predmet samolastnega razpolaganja in s tem ignoriranja odredb ljudske oblasti, ki se na to premoženje nanašajo.

Obtožena Zavec Anton in Marija, lastnika velikega kmečkega posestva iz Gorišnice št. 49, kljub številnim opominom nista hotela poravnati svojih davčnih zaostankov v znesku din 71.150 ter sta opustila v letu 1948 obvezno oddajo 350 kg mesa, 1 goveda v teži 421 kg in nista izpolnila obvezne oddaje krompirja in belih žit. Krompirja sta oddala mesto 2301 kg samo 1539 kg, belih žit pa mesto 530 kg samo 115 kg, kljub temu, da jima je bila oddaja pravilno odmerjena in pravilno ocenjen hektarski donos. V letu 1949 sta opustila izvršitev setvenega plana ter sta posadila samo 40 arov krompirja, čeprav jima je bilo po planu določeno 80 arov.

Navedena dejanja oz. opustitve so pač samo dokaz ignoriranja odločb ljudske oblasti v pogledu vodstva kmetijskih gospodarstev. Njun zagovor, da sta dala polovico orne zemlje v najem, je pač samo izraz njune želje po pridobivanju brez vlaganja truda, kar pa ni v skladu z elementarno pravičnostjo in obstoječo družbeno ureditvijo.

Obsojena sta bila: Zavec Anton na 16 mesecev odvzema prostosti s prisilnim delom; Zavec Marija pa na 13 mesecev odvzema prostosti s prisilnim delom ter oba na zaplembo premoženja.

Obtožena Kajzer Jožef in Neža, lastnika nad 20 ha obsežnega posestva iz Cirkovc št. 9, tudi nista hotela plačati zaostalih davkov v znesku din 74.766 iz let 1946-1947; v letu 1949 sta posadila samo 1,05 ha krompirja, kljub temu, da jima je bilo po planu določeno posaditi 2 ha. Razen tega sta pustila 2,38 ha zemlje neobdelane. Kajzer Neža je sama v letu 1948 opustila obvezno oddajo krompirja, ker je mesto 26.330 kg oddala samo 13.175 kg, kljub temu, da je njen krompirjev nasad obsegal 2,58 ha.

Iz teh njunih opustitev je jasno razvidno, da jima problem ljudske prehrane ni nič mar in da se nočeta podrediti ljudski oblasti v njenem prizadevanju za prehrano delovnih ljudi v industriji in smotrno obdelovati svojega posestva.

Kajzer Jožef je bil obsojen na 14 mesecev odvzema prostosti, Neža pa na 16 mesecev, obema je kazen odložena za dobo 2 let. Zaplenjeno jima je tudi premoženje.

Kmetec Jožef iz Pongerc, KLO Cirkovci, kmet z nad 16 ha zemlje, je od leta 1947 opustil obdelovanje svojega posestva v Makolah ter pustil zgniti travo na travniku s površino 1,53 ha ter vse sadje na 40 sadnih drevesih, ki ga ni hotel obrati. V letu 1948 je od predpisane količine 19.662 kg obvezne oddaje krompirja oddal samo 10.341 kg kljub nasadu, ki je obsegal 1,80 ha ter pravilni odmer hektarskega donosa. V letu 1949 ni izpolnil setvenega plana ter je posadil 1,50 ha krompirja mesto 1,70 ha, kot mu je bilo po planu določeno.

Obsojen je bil na 13 mesecev odvzema prostosti s prisilnim delom in popolno zaplembo premoženja.

Proti ljudem, ki jim dolgotrajno prepričevanje ne zaleže, pristopa ljudska oblast z zakoni in odredbami. Izrečene obsodbe so dokaz, da neizpolnjevanje iz premoženja izvirajočih obveznosti napram skupnosti ne more ostati nekaznovano.

Proti občeljudskemu premoženju sta se pregrešila Žgeč Ivan iz Brega pri Ptuju ter Osojnik Franc iz Ptuja, Prešernova ul. 7, oba kleparja v Mestnih obrtnih delavnicah v Ptuju.

Obtožena sta v letu 1947 in 1948 odvzela v škodo tovarne glinice in aluminija v Strnišču večkrat gotove količine pločevine in okovnega železa ter s tem materialom izvrševala privatnikom različna dela. Tovarno v Strnišču sta s tem oškodovala v vrednosti din 3870.—.

Obsojena sta bila: Žgeč Ivan na 8 mesecev, Osojnik Franc pa na 6 mesecev odvzema prostosti, oba na plačilo stroškov kazenskega postopanja in povrnitev škode.

Na ta način družba izločuje ljudi, ki se ne pokažejo vredni zaupanja, ki jim je poverjeno z upravljanjem občeljudske imovine.

T. A.

Za normalni promet na cestah je odločilna kakovost cest

V zadnjih letih se našim cestam s strani lokalnih in okrajnih organov oblasti ni posvečalo potrebne pozornosti. Mnoge ceste lokalnega in okrajnega merila so zaradi tega prešle v precej slabo stanje. Nujnega popravila je potrebna predvsem glavna cesta Maribor—Čakovec, ki poteka skozi ptujski okraj. Je sicer asfaltirana, vendar je asfaltna prevleka v precej slabem stanju. Popravila bi že bila v teku, če bi ne bilo pomanjkanja kotlov za topljenje asfalta. Ko bodo prispeli kotli, ki so že naročeni, se bo začelo s popravljanjem asfaltnega cestišča.

Ostale ceste v ptujskem okraju oskrbujejo s posipnim materialom trije kamnolomi in sicer v Žetalah, Narapljah in v Žamencih. V prvem se predeluje apnenec, v ostalih dveh pa peščeni konglomerat. Material iz teh kamnolomov je za cestišča zelo primeren. V kamnolomu v Žetalah se material predeluje s pomočno drobilca. V okraju pa je še nekaj gramoznih jam, kot n. pr. v Tržcu, kjer delajo trije delavci, v Župečji vas 6 delavcev, v Obrežu 4 delavci in drugod, ki nudijo potrebni material za posipanje cestišč. Uprava za ceste v Ptuju ima za razvažanje materiala tovorni avtomobil. Ta zaradi pomanjkanja benzina ni popolnoma izkoriščen in tako ne more v celoti zadostiti potrebam, ki jih kažejo ceste v okraju. Slednjih je 400 km. Na glavni okrajni cesti je potrebno obnoviti oz. na novo zgraditi še dva mosta. Ostali so že vsi zgrajeni in s tem tudi odstranjeni razdiralni sledovi nemškega umikanja.

V ptujskem okraju vzdržuje 75 cestarjev 400 km cest. Vsaka cesta nudi cestarjevo sliko. Odsek ceste, ki jo vzdržuje tov. Zorjan Franc v Središču, je vedno v vzornem redu. Cestišče je čisto in gladko, robovi dobro vidni, prometni znaki na svojih mestih. Prav tako dobro vzdržuje odrejeni odsek ceste tov. Skela Jernej iz Narapelj. Za njima ne zaostajajo tov. Vidovič Franc v Sp. Bregu, Bezjak Franc pri Barbari v Halozah, Veselič Jože v Zavrču, Štumberger Franc v Turškem vrhu, Štebih Alojz v Juršincih, Cafuta Andrej v Šovičah, Vindiš Martin v Stojncih in Drevenšek Mihael v Tržcu. Najmlajši med najboljšimi je tov. Plohl Jakob iz Gabernika. Ti cestarji se zavedajo svoje naloge, ki jim je poverjena. Vedo, da so čuvarji s težavami zgrajenih cestnih površin in da se zanemarjene ceste le s velikanskimi težavami spravijo zopet v stanje, v kakršnem morajo biti. Skrbno popravljena cestišča mnogo pomagajo hitremu prometu, ki se odvija po njih in čuvajo globlje cestne plasti, katerih večje poškodbe se le z mnogo truda in novega materiala vrnejo v pravilno stanje.

Naše socialistično gospodarstvo bo s povečanjem prometa terjalo od naših cest vedno več in zaradi tega tudi od cestarjev skrbno vzdrževanje. Z zadostno skrbjo Uprave za ceste za potrebni material ter z vestnostjo cestarjev, kot so omenjeni tovariši, bodo ceste v ptujskem okraju v stanju vzdržati in zadovoljiti sodobnim prometnim zahtevam.

NB.

Delavci in delavke!

Od vaše borbe, vašega dela, od vašega delovnega poleta in naglice ter organiziranosti je odvisno, koliko se bodo ostale delovne sile zavzele v borbi za socializem.

Iz Prvomajskega proglasa CK KPJ.

MESTNI KINO PTUJ bo predvajal od 16. junija do 11. julija 1949 naslednje filme:

Dne 16. junija 1949: »Rdeča ruta« / c, sovjetski umetn. film.
Od 17. do 20. junija 1949: »Karneval« / c, angleški umetn. film.
Od 21. do 23. junija 1949: »Prirogov« / c, sovjetski umetn. film.
Od 24. do 27. junija 1949: »Trinajstorica« / d, sovjetski umetn. film.
Od 28. do 30. junija 1949: »Pastir in pastirica« / h, sovjetski umetn. film.
Od 1. do 4. julija 1949: »Oliver Twist«, angleški umetn. film.
Od 5. do 7. julija 1949: »Življenje v Citadeli« / c, sovjetski umetn. film.
Od 8. do 11. julija 1949: »Noč u Kasablanki« / c, ameriški umetn. film.

M. Iljin:

Kdo je osvobodil sipine

Človek sam je osvobodil sipine.

Izpustil jih je na svobodo. Raztrgal je verigo, v katero je bil vkovan sovražnik.

Kako se je to zgodilo?

Že od davnih časov se pasejo v pustinji črede. Živina se hrani s pustinjsko travo, tepta z nogami tla in jim razbija tanko skorjo. In ko črede odidejo, ostane tam, kjer je bila prej trava, gol razrit pesek. Tedaj začne z delom veter. Veter žene osvobojem pesek po pustinji, ga zbira v barhane, v valove in jih grmadi vse više in više. In že se dvigajo grozni rumeni valovi prav do obzorja. Zdi se, da so okameneli, pa niso. Gredo čeprav počasi, za oko neopazno. Jutri bodo delj ko danes. Gredo in zasipajo ceste, njive in hiše.

Še pred sto leti so bile na mestu mnogih peščenih pustinj peščene stepe.

Kjer so zdaj Narinske sipine pri Astrahanu, se je nekdaj razprostirala stepa.

V to stepo so prihajali leto za letom nomadski Kirgizi past črede. Dokler je bilo v stepi mnogo prostora, se njihove črede niso pogosto vračale na en in isti pašnik.

Včasoma pa je postalo nomadom v stepi pretesno. Od severa so pritiskali nanje ruski zavojevalci. Vse bolj in bolj pogosto so morali Kirgizi krožiti na enem in istem mestu; tako pa so teptali in uničevali svojo hraniteljico stepo, jo spreminjali v pustinjo, v sipki pesek.

Sekali so saksaulove gozdove, da so dobili kurivo; trebili so bodljikovje za krmo velblodom.

Tako je človek nezavedno preobražal prirodo samemu sebi v škodo.

Mi pa preobražamo prirodo zavedno in po načrtu. Tudi vojno s sipinami moramo vojevati po načrtu. Sipine moramo ustaviti, naj stane, kar hoče, saj bi nam lahko uničile vse, kar gradimo v pustinji.

A kako naj jih ustavimo?

Boja s sipinami se moramo naučiti od prirode same.

Življenje in prirode Kandima

Sipki pesek se zaraste sam, če ga le ne oviramo. Zaraste se počasi, v desetletjih. V kadunjah med peščenimi valovi se pojavijo prvi rastlinski pionirji, prvi naseljenci.

Kako se jim le posreči živeti sredi valujočega morja, na tleh, ki niso pri miru, marveč se premikajo?

Mnogo nevarnosti jim preti na potujočem pesku. Veter lahko s peskom zamede semena in takrat kali ne zagledajo sveta. A če se posreči kalem poganati, se lahko dvigne peščena gora in jih pokoplje pod seboj. A če se tudi tedaj ohranijo, jim grozi še druga nesreča. Veter, silni pustinjski veter lahko izpiha pesek izpod korenin, razgali korenine, izruje rastlino in jo vrže mrtvo na pesek. A kljub vsemu so se rastline v tisočletjih prilagodile pustinji.

Eden med prvimi pride na sipine in se naseli na njih kandimov grm. Prav za prav ne pride, ampak priteče, priskače. Kandimova semena so skrita v okroglem orešku. Na zunanji strani tega oreška so prožne ščetinice. Kadar piha veter, skače orešek kakor žoga, se nosi skoraj naprej. Tik za njim leti pesek. A pesek je težji in zato ne more dohiteti oreška in ga zasuti.

Tako ubeži kandimov grm prvi nevarnosti. Njegovih semen pesek ne more zasuti.

Tedaj nastopi druga nevarnost. Iz semena zraste grm. Grm ne more teči in skakati. Kako se rešuje pred naskakujočimi peščenimi valovi? Prišel bo val in od grma ne bo ostalo nič. Pokopal ga bo živega, kakor pokopava breskve in oranže na robovih oaz.

A kandimovega grma ni mogoče tako lahko zasuti. Kandim nima takšnih vejic kakor breskve in oranže. Ima tanke vejice in na njih ni listja. Ko pridere pesek, se kandim z njim ne bori, ne skuša ga zadržati. Naj gre med vejicami svojo pot!

Kaj pa, če je peščeni val tako velik, da vendarle zasuje grm? Tedaj se začne divja tekma: val raste in grm raste. Val raste hitro, grm pa še hitreje. In ko doseže peščeni val vso svojo višino, se pokaže, da ga je grm prehitel, da štrlijo njegove vejice kot zelene ščetine prav iz grebena peščenega vala.

A to še ni vse. Grm se razrašča in preprede ves peščeni grič s svojimi stebli. In grič odide dalje z izgubo — dobra polovica ga ostane na mestu.

Če ni hotel pesek oditi zlepa, pa naj ostane na mestu!

Tako kandimov grm zaustavlja sipine in jih spreminja v zarasle in skoz in skoz prerasle gričke.

od'kritjemo in tako uničimo. Predvsem moramo hrošča zasledovati vsi, ki obdelujemo polje in vrtove in vsi ostali, ki jih kakršnikoli delo veže z naravo.

Vsak šolski otrok naj bo poučen o krompirjevcu, ki je pridrl v naš okraj, da bi nam požrl krompir. Otroci bodo tvorili prve brigade, ki se bodo pod izkušenim vodstvom borile proti hrošču. Letos v našem okraju ne sme biti človeka, ki ima količkaj prilike prispevati k zatiranju hrošča, da bi ga spoznal.

Ves čas odkar je krompirjeva cima zelena, mora biti krompirišče vsaj enkrat tedensko skrbno pregledano. Z uredbo vlade FLRJ z dne 13. maja 1947 (Uradni list FLRJ št. 42/324-47) je točno določeno, da je dolžan vsak pridelovalec krompirja najmanj enkrat tedensko pregledati svoj krompirjev nasad, pred množičnim pregledom pa javiti krajevnemu ljudskemu odboru, kolikokrat je med tednom pregledal svoj nasad in kaj je pri pregledu ugotovil. Če se pri pregledu najde kakšen sumljiv primer, je treba istega takoj sporočiti krajevnemu ljudskemu odboru, ki ga more izročiti vodstvu antidoriforne akcije pri okrajnem poverjeništvu za kmetijstvo.

Kljub tolikšni nevarnosti, ki preti krompirju od koloradskega hrošča, je še danes veliko število kmetovalcev in skupinovodij, ki se ne zavedajo svojih dolžnosti pri pregledovanju krompirjevih nasadov. Tako imamo vrsto primerov skupinovodij, ki se vkljub točnim navodilom ki so jih prejeli od vodstva antidoriforne akcije ne zavedajo svoje osebne odgovornosti za pravočasno odkritje okužbe po hrošču na določenih jim sektorjih. Skupinovodja Klinar, Anton iz Grajene je vodil svojo skupino ob priliki pregleda krompirišč dne 15. maja okrog krompirjevih nasadov češ, da ni potrebno stopiti na njivo, ker bi se povzročila zaradi tega prevelika škoda na krompirišču. Prav tako površno je bilo delo skupinovodje Črešnika z Mestnega vrha, katerega skupina pregledovalcev hodi po krompiriščih ne da bi vedela, zakaj se nahaja na krompirjevih nasadih. Pri naštevanju takšnih slučajev seveda ne smejo izostati KLO Cirkovci, Hajdina, Sobetinci in Trniče, kjer še tisto malo pregledovalcev krompirišč vrši svojo dolžnost po cestah ali v senci. Večji del krivde za takšno površno delo pa je le na skupinovodjih, ki so zadolženi dosledno opraviti svojo nalogo. Stroga kontrola bo ugotovila vse malomarneže in bodo občutno kaznovani. Vsak kmetovalec, zadružnik ter vsi ostali delovni ljudje se morajo temeljito zavedati nevarnosti, ki preti krompirju s strani koloradskega hrošča ter vložiti v pregledovanje vso resnost.

Z vso vestnostjo izvršeni množični pregledi nam bodo potrdili, da hrošča ni, ali pa omogočili njegovo pravočasno odkritje. Le na ta način ga bo možno zatreti in tako zavarovati krompir za našo vsakdanjo hrano.

GJ.

MLO in Kmetijska zadruga Ormož napovedujeta tekmovanje v izvršitvi obvezne oddaje lesa in čiščenju gozdov

V zvezi z izpolnitvijo gozdarskega plana obvezne oddaje lesa za leto 1949 napovedujeta Mestni ljudski odbor in Kmetijska zadruga Ormož v mesecu gozdarstva vsem Krajevnim ljudskim odborom in Kmetijskim zadrugam v okraju tekmovanje v sledečih točkah:

1. Kateri KLO bo prvi 100 odstotno izpolnil plan obvezne oddaje lesa v letu 1949.

2. Kateri KLO bo prvi 100 odstotno izpolnil plan obvezne oddaje lesa za lokalne potrebe.

3. Kateri KLO bo na svojem področju prvi in najbolje očistil gozdove.

4. Kateri KLO bo mobiliziral največ ljudi in voznikov za odvoz lesa iz gozdov in za čiščenje gozdov.

5. Kateri KLO bo prvi sestavil komisijo za določanje kvalitete lesa v svrho obračunavanja.

6. Kateri KLO in KZ bo najbolj redno pošiljal poročila na lesni odsek OZKZ o stanju ljudi in voznikov, ki sodelujejo pri poseku in odvozu, kakor tudi o čiščenju gozdov.

—z—

NOVI TKALCI

V času od 18. februarja do 9. junija se je vršil v Mehanični tkalnici v Ptuju tečaj za priučene tkalce. Tečaj je obiskovalo šest tečajnikov v starosti od 16 do 20 let. Strokovno so se novi tkalci izpopolnjevali pri vsakodnevnem delu, v prostem času pa so se v 80 učnih urah učili zgodovine, zemljepisa, računstva, higiene, zakonodaje ter slovenskega jezika. Do podrobnosti so se seznanili s strojem in s surovinami.

Dne 9. junija so opravili vsi izpite s prav dobrim uspehom. Mladinke in mladinec: Žunko Terezija, ki je najstarejša med tečajniki, Mahberger Angela, Metličar Angela, Furek Kristina, Kmetec Matilda in Ostroška Ivan so postali novi tkalci, nov kader polkvalificiranih delavcev naše tekstilne industrije.